Hatalmas betonnyilak az USA-ban



Az USA-ban napjainkban is megtalálhatók a jókora betonnyilak, melyek nem olyan rejtélyesek, mint a Nazca-vonalak, de egy letűnt kor feledésbe merült technikai fejlesztéseiről tanúskodnak.

Az Egyesült Államokban 1918-tól indult a légiposta szolgálat, miután a katonai *„Army Air Service”*-et a posta (United States Postal Service) olvasztotta magába. Az első kilenc évben a háborús **Havilland DH.4** típussal repülték az országos hálózatot.



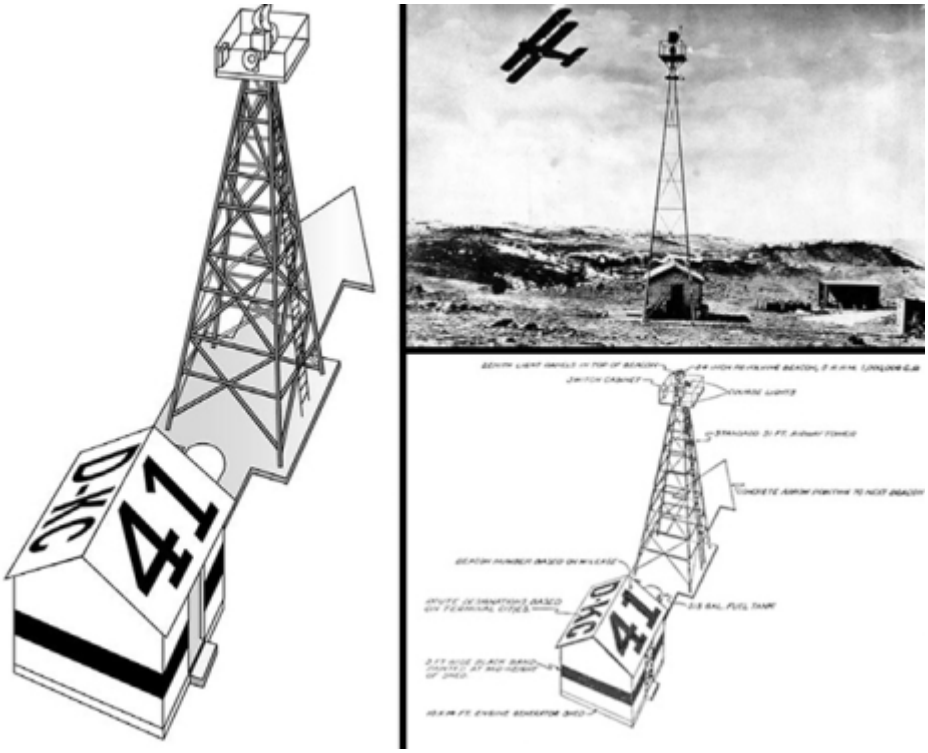
A munka kezdetben nagyon veszélyes volt, az első 40 pilótából 1919-ben három, 1920-ban kilenc halt

meg.

Az 1920-as években indultották a szolgálatást az USA keleti és nyugati partja, konkrétan **San Francisco** és **New York** között. Ezeknek a gépeknek a navigációs műszerezettsége többnyire kimerült egy iránytűben és néhány térképben. A navigációt szinte kizárólag látás után művelték, ez rossz időben és éjszaka szinte lehetetlenné vált.

A posta a szolgáltatás javítására egy javaslatot tett le a kongresszus elé. Az támogatta is az ötletet, így 1924-től megkezdték kiépíteni az útvonal „megjelölőket”, az un. **Airmail beacon**-okat (légiposta jelzőfények). A rendszer először a wyoming-i **Rock Springs**, Wyoming és az ohio-i **Cleveland** között épült ki.

A repülési útvonalon (mármint alatta, a földön) 10 mérföldenként 24 méteres nyilakat öntöttek ki betonból, melyeket sárgára festettek, és melléjük 17 méter magas acéloszlopokat építettek, amikről éjszaka egyrészt megvilágították a nyilakat, másrészt fényjelekkel tájékoztatták a pilótákat helyzetükről. A megvilágított és akadályoktól megtisztított területen a pilóták akár éjszaka is kényszerleszállást hajthattak végre.



A teljes, tervezett San Francisco – New York útvonalon a pilóták 1929-től vehették igénybe ezt a korai navigációs rendszert. 1926-tól egy másik útvonalon, Los Angeles és Salt Lake City között is megkezdték egy hasonló rendszer kiépítését. Az első „navigációs” repülésre **1926. április 17**-én került sor egy Douglas egy M-2 repülőgéppel.



A rádiónavigációs rendszerek fejlődése nagyon gyorsan elavulttá tette ezt a rendszert, melynek az utolsó kegyelemdöfést a második világháború kitörése adta. Az acélhiány enyhítésére minden felesleges és kevésbé fontos acélszerkezetet lebontottak, erre a sorsra jutottak a világítótornyok is.

Mára már csak a foltokban még a sárga festék nyomait is magukon viselő betonnyilak maradtak meg az *„Airmail beacon”* rendszerből.

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található. A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: A világ valódi csodái. A mostanában a blogon megjelent írások a főoldalon jelennek meg.

2026/05/28 18:05

Források

core77.com: what are these giant concrete arrows across the american landscape
wchsutah.org: AVIATION NAVIGATION ARROWS
wikipedia: Airco DH.4

USA, 2013, történelem, elhagyatott, airmail beacon, légiposta, repülés, hőskor, rádiónavigáció, San Francisco, New York, beton, jelzés, építmény, világjáró

Bejegyzésmegtekintések száma: 113

From:
https://www.bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
https://www.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:hatalmas_betonnyilak_az_usaban

Last update: **2026/08/11 07:47**